

Вместо да те ритне циганин с бос крак, да те ритне офицер с ботуш

Едно време живяло младо ромско семейство. Мъжът и жената много добре се разбирали и се радвали на едно единствено дете момиченце - Коцана. Малкото момиченце живеело в разкош. Родителите я възпитавали много, но в същото време тя била "малката принцеса на татко". Още от малка Коцана се учела на характерните занаяти от Чепинския регион - плетиво, бродирание и на всичко друго. Така тя растяла, ден след ден ставала все по-красива, а нейните родители бавно и неусетно остарявали. Коцана станала най-красивата и най-работливата мома в селото.

Един ден в селото дошло младо ромче от полския край, което заменяло плодове и зеленчуци за борина. Момата взела малко борина и отишла при ромчето. Отпук-отпам, той я заговорил и малко по малко зачестил в селото на Коцана. Между тях пламнала голяма ромска любов. Не минало се много време и младото ромче решило да поиска ръката ѝ. Един ден пристигнало с родителите си на гости у хубавата Коцана. Посрещнали ги както подобава, но бащата на младата ромка решил да попита:

- Добре де, дошли сте да искате моята Коцана, но аз желая да видя и вие къде живеете. Тя ни е само едничка, не можем да я дадем в друго село със затворени очи.

Бащата на момъка отговорил:

- Ами-и-и, и да дойдеш, и да не дойдеш, все тая. Ние сме много бедни, живеем в малка колиба - няма какво да ви лъжа.

Бащата на момичето скокнал като попарен:

- Не, аз няма да я дам да мизерува!

Но Коцана, като чула гумите на баща си, заплакала горчиво и рекла:

- Татко, аз не съм малка, много ми е голяма любовта, не мога да се откажа! Моля те, дай ми твоята благословия! Не ме интересува, че са бедни.

